

یکی از ساکنان محله نوید از دوران تحصیل در کلاس استاد شجریان تعریف می‌کند

نواختن سنتور برای شاگردان زرنگ

حسین برادران فراتوی مغازه آجیل فروشی سید جلیل علمشاهی، سال هاست دو عکس از استاد محمدرضا شجریان بردیوار بالای پیشخوان دیده می‌شود. عکس‌هایی که در روزنامه منتشر شده‌اند. او هر وقت قرار باشد از کودکی اش تعریف کند، یاد آموزگارش می‌افتد که صدای خوشی داشت و بعدها خواننده‌ای سرشناس شد. آقا جلیل، کاسب محله نوید، دقایقی با ما هم کلام شد و بخشی از این خاطرات را مرور کرد.

● همدلی و همراهی با روستاییان

سید جلیل علمشاهی که در جوانی ساکن مشهد شد، هفتاد سال قبل در روستای محسن آباد چناران به دنیا آمد و تحصیلات ابتدایی را در روستای زادگاهش گذراند؛ مدرسه‌ای که یکی از معلمانش، مرحوم استاد محمدرضا شجریان بوده است. در واقع به گفته جلیل آقا، استاد شجریان، مدیریت «مدرسه طاهری» را برعهده داشت. علمشاهی می‌گوید: جمعیت دانش آموزان روستای ما کم بود و به دلیل دورافتاده بودن از شهر و کمبود معلم، مدیر مدرسه، کار معلمی را نیز انجام می‌داد. معلم سال سوم و چهارم ابتدایی من استاد محمدرضا شجریان بود و بنده افتخار شاگردی ایشان را داشتم. حتی پای مدرک تحصیلات ابتدایی ام مهر و امضای استاد خورده است. به گفته او یکی از ویژگی‌های استاد شجریان، همدلی و همراهی با اهالی روستا بود و او در همه برنامه‌ها و جشن‌های روستا حضور داشت. وی می‌گوید: چون استاد شجریان صدای

زیبا و دل‌نشینی داشت و به درخواست اهالی در مراسم مذهبی و اعیاد می‌خواند. هنوز هم بچه‌های روستا و شاگردان استاد، شور و حال مداحی‌های او را در ماه محرم و مسجد محله در یاد و خاطره خود دارند. زیبایی صدای استاد سبب شد تعدادی از شاگردانش، این مسیر را پیش بگیرند و به دنبال مداحی و خواندن در مجالس بروند.

● تشویق بچه‌ها با نواختن سنتور

بنابر گفته این شاگرد قدیمی، استاد در کار تدریس بسیار جدی و پیگیر بود و با وجود دوستی عمیقی که بین او و شاگردانش وجود داشت، هیچ‌گاه از درس و تدریس غافل نبود. به گفته علمشاهی شصت سال قبل وقتی شاگردی تکالیفش را انجام نمی‌داد یا درس نمی‌خواند مورد تنبیه بدنی قرار می‌گرفت

و این تنها روش درس خوان کردن بچه‌ها بود؛ والدین هم هیچ اعتراضی نداشتند. اما استاد شجریان به جای تنبیه شاگردان تنبیل، با نواختن سنتور به افتخار شاگردان زرنگ، بچه‌ها را سر ذوق می‌آورد تا بهتر درس بخوانند.

خاطره سید جلیل علمشاهی با استاد شجریان درباره همین تکالیف و پاسخ‌های اشتباه است. او می‌گوید: آخرین روزهای اسفند ماه و زمان گرفتن تکالیف تعطیلات عید نوروز بود. استاد تکالیفی از چند کتاب درسی مشخص کرد و از ما خواست که همه آن‌ها را در دفترچه‌ای بنویسیم و با پاسخ صحیح برایش ببریم. شرط هم این بود که در ازای هر پاسخ اشتباه، استاد یک تکه به کف دست ما بزند و از نواختن سنتور هم خبری نباشد.

تعطیلات نوروز تمام و کلاس‌ها شروع شد. استاد شجریان بعد از تبریک سال نواز دانش آموزان خواست که تکالیف عید را روی میز بگذارند. او تکالیف بچه‌ها را با دقت و وسواس ورق می‌زد و توضیح می‌داد؛ «استاد به میز ما رسید. دفترم را باز کرد. همان طور که ورق می‌زد، از جواب‌های درست و تمیزی دفترم تعریف می‌کرد. در همان حال غلط‌هاییم را نیز با انگشت نشان می‌داد. سه تا غلط داشتم. رو به من کرد و گفت: علمشاهی، تو شاگرد زرنگی هستی. می‌دانم که این سه تا اشتباه از دست دررفته است.»

من هم گفتم: بله آقا معلم، دیگر تکرار نمی‌شود. با اینکه همه بچه‌ها در مطالبشان اشتباه داشتند، استاد دل بچه‌ها را با نواختن سنتور در کلاس شاد کرد و گفت: هر چند تکالیفتان درست نبود، این بار و به خاطر عید نوروز برایتان می‌نوازم.

کودک محله راهنمایی برنامه پروپیمانی برای فعالیت‌های ورزشی، هنری و آموزشی دارد

آشنایی با دنیای کودکان دنیا

یاد بگیرم به سراغ زبان‌های خارجی دیگر هم خواهم رفت. یادگیری زبان‌های مختلف به تقویت حافظه کمک می‌کند و می‌توانم با دنیای کودکان کشورهای مختلف آشنا شوم.

● **هنر خوش نویسی را تا کجا پیش رفته‌ای؟**
کلاس اول بودم که در مدرسه امتحان خوش نویسی برگزار شد و توانستم مقام اول این مسابقه را کسب کنم؛ ولی در مسابقات خوش نویسی ناحیه مقامی کسب نکردم. خیلی ناراحت شدم. معلم متوجه شد و پیشنهاد کرد در کلاس‌های انجمن خوش نویسان شرکت کنم. از همان زمان در کلاس‌های خوش نویسی شرکت کردم و توانستم مراحل مقدماتی و تکمیلی خط تحریری را تمام کنم. دوره پیشرفته خط تحریری با خودکار است و چون هنوز با خودکار نمی‌نویسم، دوره‌های قلم‌نی را شروع کرده‌ام.

زمان نوشتن و تمرین به ویژه با قلم‌نی حس خوبی دارم و احساس آرامش می‌کنم. دوست دارم این هنر را هم تا مراحل بالاتر ادامه دهم.

● **سخت نیست در کنار این فعالیت‌ها، سراغ موسیقی هم رفتی؟**
دو سال قبل نواختن پیانو را با کتاب پیانو برای کودکان شروع کردم. سخت است؛ چون هم زمان باید حواسم به نت‌ها باشد و بادستم کلید همان نت را بنوازم. اما با همه سختی این هنر را هم خیلی دوست دارم.

● **چقدر برای این فعالیت‌ها وقت می‌گذاری؟**
روزی پنج ساعت برای این فعالیت‌ها وقت می‌گذارم و مادرم در برنامه ریزی برای هر فعالیت کمکم می‌کند.

● **در المپیاد بین‌المللی زبان انگلیسی مقام آوردی. درباره آن توضیح می‌دهی؟**
مادرم درباره این آزمون تحقیق کرده بود و من را ثبت نام کرد. مرحله اول این آزمون در ساختمان جهاد دانشگاهی بهمون ماه برگزار شد و توانستم امتیاز ۹۱ را کسب کنم و به مرحله دوم برسم. مرحله دوم بین شرکت‌کنندگان مختلف از سراسر جهان و به صورت آنلاین برگزار می‌شود. امیدوارم بتوانم در آن مرحله هم موفق شوم.

● **چه شد که زبان فرانسه را شروع کردی؟**
از دو سال پیش بود که با پیشنهاد پدر و مادرم سراغ یادگیری این زبان هم رفتم. اگر بتوانم زبان فرانسه را هم مانند زبان انگلیسی خوب

صدرا هشت سال دارد. اما علاقه‌اش به رقابت باعث شده است در رشته‌هایی که در آن فعالیت می‌کند، خوش بدرخشد. نفس نعمتی، نوجوان محله راهنمایی، از کودکی آموزش زبان انگلیسی را شروع کرده است و حالا در دوره مقدماتی المپیاد بین‌المللی زبان انگلیسی امتیاز عالی کسب کرده و به زودی در مرحله دوم آن شرکت خواهد کرد. او علاوه بر زبان انگلیسی، یادگیری زبان فرانسه را هم شروع کرده است. نفس دستی هم در هنر دارد. خوش نویسی و نوازندگی پیانو از فعالیت‌های او در این زمینه است. علاوه بر این‌ها سراغ ورزش هم رفته و ژیمناستیک، کار می‌کند تا جسمی سالم داشته باشد.

● **هشت سال برای این همه فعالیت زمان کمی است. چطور این مسیر را برای آینده‌ات انتخاب کرده‌ای؟**

مادر و پدرم دوست دارند در همه زمینه‌ها رشد کنم. برای همین در کلاس‌های مختلف ثبت نام کردند. اما رفتن به این کلاس‌ها را به خودم سپردند که کدام فعالیت را ادامه دهم. ژیمناستیک و زبان انگلیسی را از سه سالگی شروع کرده‌ام. به خاطر انتخاب این مسیر قدر دان والدینم هستم.

